HIERONYMUS
Zwettl (Frankreich/Burgund), um 1200
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31650
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

mors opari. Et post paululum. Si hec ñ
sunt contraria fidei. ⁊ forsitan sine corpo-
rib⁹ aliq̃ndo unum⁹. ⁊ sin autē qui pfecte sub-
rectus est xp̄o. absq; corpore intelligit. Omīs
autē subiciendi sunt xp̄o. ⁊ nos erim⁹ sine
corporib⁹. q̃ndo, ad pfectum subiecti fuerim⁹.
Et in eōd loco. Si subiecti fuerint omīs dō.
omīs deposituri sunt corpora. ⁊ tunc corpo-
ralium rerum universa natura solueturꝝ
in nichilū. ⁊ que si sēdo necessitas postulaue-
rit. oblapsum rationabilium creaturarum
rursus existent. Ds enim in certam ⁊ hic
tamen animas dereliquit. ut intelligant
plenam consūmatam q; non ex pria se forti-
tudine ſ; ex dei gia, consecutas. ⁊ idcirco ar-
bitror, p uarietate causarum diuersos mun-
dos fieri, ⁊ eiūdi errores eōr qui similes sint
mundos esse contendunt. Et item. Tripler
g suspicio nobis de fine suggerit. ⁊ equib⁹
que uera ⁊ melior sit, lector inquirat.
Aut enim sine corpore unum⁹ cum subiec-
ti xp̄o subiciemur dō. ⁊ ds fuerit omia in
omīb⁹. aut q̃m xp̄o subiecta. cum ipso xp̄o
subicient dō ⁊ in unum fedus artant. ⁊
ita omīs substantia redigit in optimam
qualitatem. ⁊ dissoluetur in etnum qd
purioris simpliciorisq; natuē. Aut
certe spera ulla q̃m supra ap̄ stellarum⁹ a ꝗa
a ꝗ ꝗ ꝗ ⁊ quicq̃d uli circulo continetur. ⁊
dissoluetur in nichilum. Illa u qua ita a ꝗ
ꝗ ꝗ ipsa tenet. ⁊ cingit. nocabit terra bo-
na. nec ⁊ altera spera. que hanc ipsam tiā
circumambit uertigine. ⁊ di celum. in
scōr habitaclm seruabit. Cum hec dicat.
ūme manifestissime gentiū sequit errores. ⁊
⁊ philosophōr deliramenta simplicitati
ingerit. xp̄iane. Et in eōde libro restat
ut uisibilis sit ds. Si autē uisibilis p
natuā est. nec saluatori uisibilis erit. Et
in inferiorib⁹. ⁊ Nulla alia anima que
ad corpus descendit humanū. purum ⁊
germanā similitudinem signi in se poris
expressit. ⁊ nisi illa de qua saluator loquit.
Nemo tollit animā meā a me. ⁊ ſ; ego pono
eam a me ipso. Et in alio loco. Unde cū
infinita cautione tractandum ē. ne forte
cum animis salutem fuerint consecute. ⁊
ad beatam uitam puenerint. animis esse
desistant. Sicut enim uenit dōs atq; sal-
uator querere ⁊ saluum facere qd peierat.
ut pditum rē desistat. ⁊ sic anima que pe-
rat. ⁊ ob cui salutem uenit dōs. cum salua
facta fuerit anima ēe cessabit. Illud quoq;
parti requirendū. utrū sicut pditū aliq̃n
non fuit pditum. ⁊ erit temp⁹ q̃ndo pditū
non erit. sic ⁊ anima aliq̃n non fuerit anima.
⁊ fore temp⁹, q̃ndo nequaq̃m anima pseueret.
Et p multum de anima tractatū. hec intulit.
Hoyc, id ē mens corruens facta est anima. ⁊
⁊ rursum anima instructa uirtutib⁹. mens
fiet. Qd ⁊ de anima esau scrutantes
possum⁹ inuenire ꝓpter antiqua peccata
eum in deteriori uita ēe damnatum. Et
de celestib⁹ requirendum ē. qd ñ eo tpire
quo factus est mund⁹. solus anima ut qd cq;
eam appellari oportet ēe cepit. ⁊ ſ; ante
q̃m lucens illud ⁊ ardens corp⁹ intraret.
De luna ⁊ stellis similit sentiam⁹. Qd
ex causis precedentib⁹. licet minime com-
pulse sunt subiciuantur. ob pmia futu-
ro, suam facere ſ; creatoris uolunta-
te. a quo in hec officia distribuē sunt. Ignē

120